

Reprendre

Reprendre és un verb que té diversos significats. Com a compost de prendre vol dir «continuar (alguna cosa que havia estat interrompuda)». Es poden, doncs, reprendre moltes coses: un viatge, un discurs, les activitats culturals o polítiques; la vida en comú, les tasques de cada dia, etc. Però reprendre, amb aquest significat, sofreix la concurrència més o menys habitual de dues altres formes verbals que caldria evitar: «reanudar» i «reemprendre». No costa gaire d'adonar-se que «reanudar» és un castellanisme flagrant: la seva etimologia - compost de «anudar», derivat de «nudo» - ho demostra clarament. Pel que fa a «reemprendre», podria ésser, efectivament, un compost de emprendre, però no és corrent que en la formació dels verbs composts del segon grup intervinguin dos prefixos. El cas és que el nostre verb es va formar directament sobre el primitiu prendre, amb el prefix re, i que «reemprendre» és una forma espúria que devem, probablement, a un calc de la forma del castellà «reemprender», de la qual es fa un ús tan freqüent encara que, en realitat, tampoc no veiem que figuri inclosa als diccionaris de la llengua castellana.

Convé destacar l'ús tan característic que fem de la forma substantivada del participi passat de reprendre: la represa. Al nostre país, ens ha calgut tan-tes vegades interrompre les diverses manifestacions de la nostra vida col·lectiva i reprendre-les així que el mal temps amainava, que hem tingut ocasió de parlar reiteradament de la represa. Mai ningú — que hàgim pogut constatar — no ha tingut la temptació de parlar de la «reempresa». Això podria contribuir a demostrar la bondat de reprendre.

La forma reprendre significa també «adreçar (a algú) paraules de blasme o reprovació» i «no ésser ben rebut (un aliment) per l'estómac». Però en aquests casos no creiem que el seu ús originí cap vacil·lació.